

Man ventede begge Dele i en nær Fremtid, og saalænge skulde man blive staaende, hvor man var. Saa vidt vare vi altsaa for 20 Aar siden, og omtrent paa samme Staae staa vi endnu. Vi møde da 1866—67, efter at Forfatningsstriden var til Ende, et Forslag af 5 Medlemmer af det daværende Folkething, af hvilke de to endnu ere Medlemmer af Thinget. Det gik ud paa, at Ministeren skulde vælge 4 Ansøgere; hvis $\frac{1}{4}$ af de Valgberettigede indgav Begjæring om Valgprædiken eller Katekisation og vare villige til at bekoste Rejsen, blev der Valgprædiken, var over Halvdelen for den Indstillede, skulde han indstilles til endelig Stadsfæstelse; hvis ikke, skulde der finde Omvalg St. b. Dette var Hovedtrækkene med Hensyn til Menighedernes Valg af Sognepræsten. Dette Forslag kom ikke videre, det blev ikke behandlet i den omtalte Samling, jeg gjentager, at det var 1866—67, og blandt Forslagsstillerne vare de nuværende Medlemmer for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Hjæsbro) og for Odense Amts 4de Valgkreds (V. Christensen). Der var desuden andre Bestemmelser, som gik i Retning af Valgmenighed. Naar 20 Mænd inden Udløbet af et Aar efter Valgdagen vare blevne kjede af Præsten, skulde de have Ret til at faae en anden Præst, naar de selv vilde lønne ham. Næste Aar indbragte en Række af Folkethingsmænd med S. A. Hansen i Spidsen et nyt Forslag i Samlingen 1867—68. Det gik ud paa, at samtlige Ansøgninger skulde sendes til Menigheden, den skulde indstille tre, og hvis Ministeren ikke fandt nogen af dem skiftet eller værdig, maatte han gjøre Forslag til nye Indstillinger. Dette „ikke skiftet eller værdig“ blev siden forandret til: „nærede overveiede Betænkkeligheder ved at indstille Nogen af dem.“ Ogsaa enkelte andre Indskrænkninger gjorde man i 1867—68. Man foreslog saaledes i Udvalget, at Ministeren ogsaa skulde have Ret til at henlægge $\frac{1}{3}$ af Ansøgningerne, men kun S. A. Hansen og En til — det var begge de to af Forslagsstillerne, som vare i Udvalget — holdt fast paa Forslaget og gik ind paa Ændringerne, de øvrige Medlemmer af Udvalget vilde ikke gaa ind paa Forslaget. Da man kom til Salen, blev det imidlertid vedtaget med 52 Ja mod 16 Nei, efter at Forslaget om Ministerens Ret til at henlægge $\frac{1}{3}$ af Ansøgningerne var blevet forkastet. Vi møde nu først i 1870 Kultusministeren — det nuværende ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds (Hall) — forelæggende et Forslag, hvis Grundtræk vi kjende. Først skulde der gjøres Tjeneste som Kapellan en vis Tid, og derefter skulde Bedkommende tjene i en vis Klasse af Præstetald, inden han maatte søge et høiere Embede. Naar saa Ansøgningerne kom til Ministeren, skulde denne først henlægge dem, der efter de foregaaende Regler om Klasseinddelingen og Tjenestetiden ikke kunde komme i Betragtning, og dernæst skulde han

have Ret til at henlægge indtil Halvdelen af de andre Ansøgninger; saa kunde de øvrige sendes til Menigheden, der efter Forholdstalt valgte et Udvalg, hos hvilket der krævedes Enstemmighed om Indstillingen af en Mand, hvis denne skulde være berettiget til endelig at blive kaldet til Embedet. Var der ikke Enstemmighed, kunde Ministeren selv bestemme, hvilket Hensyn han vilde tage til Menighedens Ønske i denne Henseende. Ved Behandlingen af denne Sag var der her i Thinget fra Flertallets Side et bestemt Ønske om at give Menigheden en mere positiv Indflydelse paa Valget af Præsten, og i sine Grundtræk fremkom da det Forslag, som jeg i Forening med andre ærede Medlemmer har tilbadt mig at indbringe. Et andet Standpunkt indtog nogle Medlemmer af Udvalget, deriblandt det ærede nuværende Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Sad), og denne sidste mente, at det maatte være tilstrækkeligt, naar tre Fjerdedele af Udvalget vare enige om en Mand, for at denne skulde indstilles til Stadsfæstelse. I Landstinget sluttede man sig væsentlig til Regjeringens Forslag. I 1871—72 og 1872—73 fremkom nu dette Forslag fra Flertallet her i Folkethinget og blev i det Væsentlige fastholdt paa samme Maade. I 1873—74 fremkom intet Forslag. I 1874—75 fremkom igjen det samme Forslag. Ligeledes var der i 1872 fremkommet et Forslag af Professor Frederiksen, hvilket med nogen Modifikation sluttede sig til det Mellemstandpunkt, som i Samlingen 1870—71 blev indtaget af det nuværende ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds, et Forslag, der iøvrigt ogsaa senere blev billiget i Grundtrækkene i 1874—75 af endel Medlemmer af Udvalget. I de forskjellige Aar var man ikke kommen videre, end at jeg antager at turde betegne Landstingets Standpunkt omtrent ved Minister Halls Standpunkt i 1870—71, nogle ærede Folkethings- og Landstingsmedlemmers, maaste et ikke saa ubetydeligt Aals, Stilling ved en Stilling, som det nuværende ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds og hans daværende Meningsfælle, Professor Frederiksen indtog, og en større Del af dette Things Standpunkt omtrent ved det nu foreliggende Forslags Stilling. I 1875—76 kom imidlertid den meget ærede nuværende Minister med sit Forslag, det andet Ministerforslag efter Minister Halls Forslag i 1870—71; vel blev i Samlingen 1874—75 Minister Vorfaae adspurgt, om han vilde forhandle om denne Sag, men han mente, at han ikke vilde indlade sig paa Enkeltighederne deraf, saalænge man ikke havde behandlet Præstelønningsloven tilende. Den nuværende Minister kom i Landstinget i 1875—76 samtids med en Præstelønningslov og et Forslag om Præstetaldelsen og knyttede disse to Lovforslag saaledes sammen, at den sidste Paragraf i Loven om Præstetaldelsen gik ud paa, at Loven ikke skulde træde i Kraft, førend Løn-